

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sivečer, izmislj nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld. za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 0 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnistvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Rusija v Aziji.

„V osmih dneh iz Peterburga v Indijo“, to je program, ki si ga je stavila ruska vlada v novejšem času in ga izvaja neprestano, z največjo marljivostjo in vztrajnostjo. To je namreč transkaspiska železnica, za katero je general Anenkov 1880. leta izdelal načrt, katera bode vezala evropsko Rusijo z njenim azijskim posestvom in odprla omiki in blagostanju one nekdanje cvetoče sedaj pa skozi stoletja v barbarstvu živeče pokrajine. Najmanj dve leti gradila se je ta železnica, ne da bi se bila Evropa veliko zmenila, da se velikanska ta naloga vidno rešuje. Tiho in brez hrupa se je Anenkov načrt pretresal, in ko se je videlo, da je izpeljiv, začeli so ga izvajati in stoprav pred dobrim letom, ko je transkaspiska proga že v Azijo prodrla in se bližala proti Afganistanu, začelo se je obširneje pisati in govoriti o tej železnici.

To baš je razlika mej možmi dejanja in mej možmi besed. Dočim se drugod pustolovni načrti spuščajo v javnost, za katere se ni niti jedna lopata še dvignila, pričeli so Rusi z njim lastno energijo ogromno delo, ki bode spajalo dva dela sveta in oživljalo največji del zastarele in evropski kulturi doslej nepristopne Azije.

Okolu deset let je tega, odkar je general Anenkov, izvrsten inženir in poznavalec azijskih razmer prišel na to misel. A uresničiti je takoj ni bilo možno. Predno so se mogli polagati železniški relsi, morali so generali Kaufman, Črnjajev, Skobelev in drugi naprejš, da so zavojevali tamošnje pokrajine in priklopili je Rusiji. To se je zgodilo in v kratkih letih razprostrl je ruski orel svoja krila do afganske meje. Sedaj še le mogla se je zgradba železnice pričeti in 1880. l. začele so se priprave.

General Anenkov objavil je celo svoj načrt v posebnej knjižici, ter dokazal, da je zveza vzhodne obali Hvalinskega morja z zelenico Akal-Deke izvedljiva in da bi se ta proga s časoma dobro izplačala. Vsa Rusija vsprejela je z navdušenjem ta načrt, kajti le taka železnica bila bi pravo jamstvo za nova ruska posestva v Aziji in neizmerne koristi za rusko trgovino in obrtnijo.

V Londonu pa so se temu načrtu porogljivo smijali, zmajevali z ramami in lord Hartington rekel je v parlamentu, da ni niti vredno, da bi se govorilo o „sanjariji“ transkaspiske železnice.

A Rusi lotili so se dela, gradili neumorno in premagavši najhujših ovir, bližajo se zvršitvi. Več tisoč turkmenskih in perzijskih delavcev in ruskih vojakov, njim na čelu štirideset inženjerjev je pod vodstvom generala Anenkova pri tem delu. Železnica do Kisil-Arvata bila je že preteklo leto gotova in sposobna za promet, letos dodelala se je do Askabada in predno pojde tekoče leto v zaton, dossegla bode zelenico Merv. Ako ne bode novega razpora mej Rusijo in Anglijo in bodo razmere mej tema svetovnima državama prijazne, potegnili se bode ta proga preko Saraksa in Herata do indijske meje.

Sedaj se v Londonu več pomilovaje ne smijo „železnici skozi azijske stepe“, tudi ni več čuti dvotipov o železnici, po kateri „se nihče vozil ne bode“, javno mnenje se je popolnem predrugačilo in sedaj, ko bodo skoro ruske lokomotive brizgale pred vrati „ključ Indije“, spoprijaznili so se Angleži že z mislijo, da najbolj kaže, z dobra sporazumeti se z Rusijo, ker le tako bodo tudi sami deležni koristij nove proge.

V resnici sta sedaj le dve progi, po katerih se vozijo potovalci in proizvodi iz Indije v Evropo in v angleška pristanišča, jedna okoli Afrike, druga skozi Sueški prekop. Prva je 10 400 angl. milj dolga in vožnja traja v najugodnejšem slučaju dva in štirideset dni, druga je sicer krajša, a treba vendar štiri in dvajset dni. Veliko krajša pa bodo železnica, ki se bode izpeljala po načrtu Anenkova iz Peterburga do Sukura ob reki Ind in po kateri bode moči v osmih dneh dospeti do cilja.

Na dobrem zemljevidu se proga nove železnice lahko zasleduje. Iz Peterburga vozijo se ljudje in blago po ruskih železnicah čez Moskvo v Baku, na zahodni obali Kaspiškega morja. Tu se ukrcavajo na parobrode in se v 12 urah prepeljejo v Mihajlovsk na vzhodni obali, kjer začenja nova proga, ki drži ob perzijske meji in se sedaj Saraksu bliža. Ako se Rusija in Anglija sporazumeta, nadaljevala se bode železnica skozi Afganistan v

Herat in Kandahar do Quettah-a, trdnjave na indijske meji, ki zapira sotesko Bolan in bi se ondu spojila z anglo indijsko železnico, takozvano Bolan-železnico, ki bi peljala do Inda. Ako se pa Rusija in Anglija ne sporazumeta, bode Rusija mirno čakala, ker je v neposredni zvezi z afgansko mejo in lahko v kratkem času tjakaj odpošilja vojakov, dočim imajo angleški vojaki več tednov pota pred seboj.

Sodeč po raznih znamenjih, pripravlja se baš sedaj sporazumljenje. In če se potem načrt izvede vozilo se bode iz Peterburga čez Tiflis, Baku in Kisil Arvat v 8 dneh do Indije. Srednja Azija bode potem le nadaljevanje ruske stepe, Anglija pa bode še vedno po širokem morji od svojih indijskih kolonij ločena. Ta oddaljenost matere zemlje od njenih naselbin bila bi za slučaj vojne res jako opasno, a stvar dobi vse drugo lice, ako se pogodita obe v Aziji tekmujoči državi.

Angleški potovalec Marvin, ki se je z generalom Anenkovom osobno seznanil, izdal je jako zanimivo potopisno knjigo, ki ima mnogo izvrstnih podatkov in pristno osvetljuje razmere. Marvin imel je avdienco pri Anenkovu in od obeh stranij napejal se je govor na glavni tema.

„Žal, da je sedaj običajno sovraštvo do Rusov“, rekel je Anenkov, „glavna zapreka temu obema državama koristnemu podjetju. Ko bi se polegla sedanja razjarjenost Angležev proti Rusom, bi v Londonu hipoma pojmi, da je v velikanskih širinah Azije dovolj prostora za angleške in ruske interese in da bi bilo bolje, da Anglija in Rusija skupno postopata, namesto da sta tekmeča in sovražnika. Mi ne mislimo zavojevati Indije. Da nema Anglija predsodkov, da ni tako trdovratna, izhajali bi ž njo, kakor z Nemčijo, in železnica, držača v Indijo, bi prijateljske vezi le bolj utrdila. Če Rusija svojo transkaspisko železnico do Herata raztegne in če Anglija svojo indijsko „Bolan-železnico“ tudi do Herata podaljša, pošiljala bi Anglija ne le svoje potovalce in svoje blago, ampak tudi svoje vojake po tej železnici v Indijo in nazaj, ne da bi jej bilo treba nevarne vožnje po morji. Angleške v Indijo namenjene čete vozile bi se čez Calais, Berolin, Moskvo, Baku in potem po transkaspiski železnici do Sukura in sicer v kratkem času, 9 do 10 dni.“

LISTEK.

Kandidat nesmrtnosti.

(Humoristiški roman. — Česki spisal Svatopluk Čech.)

XI.

(Dalje.)

Po tem razgovoru šli smo dol. K zajutreku prišle so Grkove hčere, a obe starejši bili ste v obednici samo nekaj časa. Mala Charitina je ostala in prikušala k čaju sladkor z velikim veseljem. Vzpomnil sem se pri tem pogledu na grdo lastnost njenega očeta. Ubožica se teši radodarno in izborno z ladijsko kuhinjo. Doma suši najbrže večkrat krasne zobke, na las podobne biserom. Po tem uvaževanju podal sem devčici, pristopivši k nji, veliko lepo pomerančo, kojo sem si bil shranil včeraj od deserta. Vzela jo je s hvaležnim pogledom.

„Kaj, ali več nič ne žalostiš zбоk bolezni očetove? jo vprašam.“

V zadregi počenca pri mojem francoskem nagovoru nekaj grških besedij in odgovori brez bojazni, v napačni francoščini: Kaj bi se žalostila? Bode vsaj zopet dobro.“ Pri najivni tej odpovedi

se veselo zasmeha in otrese vransko glavico, da se bogata zlata rësa njene čepice spusti na okroglo ramo. Ako pravim zlata, nečem s tem seveda trditi, da se je na bliščeči opravi te male osebe našla le jedina nitka pravega zlata.

Moj priklad učinil je nalezljivo na Francoza in Vlaho. Tudi ona dva se približata mali Grkinji in jo obsipata z sladčicami in laskavimi besedami.

Ne vem, ali se more čez noč zmeniti obličje devino. Toda gotovo je, da ste se mi pri snidenji javili obe devi grški mnogo povabnejši nego prejšnji dan. Čudil sem se, da sta ušla včeraj moji pozornosti lepa obraza njenih mladih teles. Toda tudi njuni lici zdeli ste se mi danes mnogo lepši in zanimivejši. Niste bili pravilno krasni, toda odločno mili. Umerna polnost mladost in obledela, a ipak sveža polt narejali ste ji naravnost zapeljivimi. Ako se pridene k temu še poluistočni krog, katerega poetični čar je že včeraj na me deloval, morate priznati, da sem je mogel v duhu nazvati brez napestosti ljubki prikazni.

Zdelo se mi je, da ste uničili na Francoza in Vlaho jednaki utis. Ta ni poskusil danes niti jednega pogleda, da bi raztajal ledeno Britanko, in oni zanemarjal je slučajno svojo slično krajanko.

Zato pogledovala sta jako prozorno Teofano in Pelagijo.

Reč, da hrani „Venera“ v svojih loktih težko bolnika, razširila se je brzo po vsej ladiji. Ostali potniki druge vrste vzdrževali so se vsega glasbenega smehú in govora in hodili po prstih okoli kabine v koji je bival stari Grk. Tudi vriš na sredi palube je utihnil. Pa i piščalke brodarjev dajale so manj surove in pretresajoče glasove.

Sodim tudi, da se je glavni obseg oporoke pozvedel. Razumel sem pri površnem znanji novogrščine zabavo dveh raztrganih Helenov na palubi v tem smislu, da se pogovarjata o bogastvu bolnega svojega krajana.

Pred obedom gladil je Talijan pred zrcalom svoje krasne črne brke in snežnobeke zobe in francoski plemenitnik česal in frlil je marliveje nego drugikrat svoje kostanjeve lase in brado à la Henri quatre. Pri obedu samem bili smo zamišljeni in raztreseni. Zastonj je odlikovala francoska guvernantka slučajno svojega sosedo, tolstega Livornjana, in vsakdanja njegova prikazen, z veliko belo brisačo, zavezano pod vratom in z dvema ušesoma preč stoječima od polurjave glave, ni nikakor razjasnila zaljubljenih njene poglede in prozajski ta

„Ali pa mislite,“ odvrnil je Marvin, „da bi ruska vlada dovolila, da bi se angleški vojaki vozili čez rusko zemljo?“

„Mislim,“ dejal je Anenkov. „V najhujšem slučaju prepeljajali bi se po tej progi vaši častniki in trgovci.“

„Bodi, kakor koli,“ pristavil je Marvin, „v slučaju vojne bi ta železnica Rusom vender jako olajšala naskok na Indijo.“

„Železnica more se z utrdami zavarovati in, kadar je sila, tudi v kratkem času razdejati. To torej ni nikaka ovira. Če ste z Indijci v dobrih razmerah, da so zadovoljni, ne more Rusija ničesar proti Vam, tudi z železnico ne. Ako so Vam pa Indijci sovražni, more Rusija tudi brez železnice v Indijo prodreti.“

Pri tem je dostaviti, da je general Anenkov najtemeljitej poznavalec krajev in ljudi v srednji Aziji in izmed prvih avtoritet v azijskih vprašanjih.

Po sporočilih iz Peterburga je sporazumljenje mej Anglijo in Rusijo zelo verjetno in „Novoje Vremja“ piše, da se v angleškem kabinetu snuje projekt, ki bi za vselej ali vsaj za dolgo onemogočil vsak spor mej Rusijo in Anglijo. Ta projekt, ki se je že priobčil ruskeji vladi, kaže, kako se je premenilo mnenje v odločilnih krogih Londonskih. Isti Angleži, ki so razširjenju Rusov južno od Merva in Saraksa stavili največje ovire, predlagajo sedaj, da se Afganistan na tri dele razdeli. Južni del z Kandaharjem posedle bi angleške čete, drugi del prepustil bi se samemu sebi. Anglija bi se ne umešavala v njegove zadeve, niti bi emiru jamčila, da mu ta del ostane. Tretji del, Kabulistan, ostal naj bi samostalen ter vsled dogovora ne bil zavisen niti od ruskega niti od angleškega upliva. Iz tega se kaže, da Angleži ne hote dalje rusko gospodstvo nad Herirudsko dolino s Heratom in reko Amu-Darja do njenega izvora, do Hinduša, zmatrati za „casus belli“.

S tem dosegla je Rusija, da se bo ruski Turkestan do Herata razširil, Anglija pa ima svečano obljubo Rusije, da Kabulistana ne zasede in zatorej dovolj časa, da si utrdi indijsko mejo. Emir afganski, ki je vso zemljo dobil le po veldušnosti Rusije, bil bi precej prikrajšan, njegova oblast omejena in najbrže bodo mu njegovi vazali kmalu nezvesti ter se pridružili Rusiji. Bodi poravnava taka ali drugačna, gotovo je to, da se bode železnica v Indijo dogradila in še pred koncem tega stoletja, vozili bodo vlaki iz Pariza, Londona, Berolina, Dunaja do postaj ob Perzijskem zalivu. Sodeč po dosedanjem hitrem delu, sme se pričakovati, da bode železnica, po kateri se bode v 10 dneh iz Berolina v Indijo dospelo, še pred 1. 1890. odprta. Potem si bode vsak, ki ima dovolj pod palcem, lahko privoščil potrato, da si ob Indu ali ob Perzijskem zalivu omisli letovišče. Imel ne bode pri tem niti toliko težav, kakor naši pradedi, ki so v preteklem stoletju potovali iz Trsta na Dunaj.

Državni zbor.

V seji v 7. dan t. m. predložil je pravosodni minister načrt zakona, da se še nadalje ustavi delovanje porotnih sodišč za okrožje Dunajsko, Korneuburško in Dunajsko Novomeško. Utemeljeval se

Lucullus se ni dal motiti niti najmanj v svojem prežvekovanju od njene govorice. Ne zmeneči se Francoz čutil je ost, ki jo je namerila guvernantka s tem vedenjem proti njemu. Navdušenost Vlahova za angleško plavalasko je pa že popolnem ugasnila.

Ta dan sem opazil, da javi čudovita, čez noč nastala premena v obličjih obeh mladih Grkinj na Francoza in Vlahu posebno privlačnost. Prvi meril je bolj k starši Theofani, drugi k Pelagiji. Risala sta okoli njih od daleč široke vedno ože in ože kroge. Toda Francozu se ni dobro posrečilo. Učini se sicer nekoliko poskusov, da bi se s Theofanijo dovernejše zblížal, a seznanil je hitro, da se je trebizondski konzul že dobro zakotvil v njenem srci in da gleda žarljivo vsak njeni korak. Srečnejši bil je Talijan. Pristopil je kakor nehote k Pelagiji, ko je na zapoved doktorjevo ostavila posteljo očetovo, da se malo poživijo, in šla s sestro in konzulom na palubo, in zapletel se obratno z njo pogovor, v kojem jo je seznanil v kratkem, ako ne s svojimi čuti, pa vsaj z lepimi stranmi svojega duha in svojega gmotnega položaja. Pri bodočem srečanju mogel se je narediti korak naprej.

Najbolje se je imela pri novem tem stanju rečij Charitina. Ko se je pri najbližjem pristavnem

je ta načrt osobito s tem, da socijalistična nevarnost še ni ugnana in se je še bati maščevanj.

Razen obširne debate o nedeljskem počitku prišli sta na vrsto tudi dve interpelaciji o izgrelih in dogodkih na Českem. Jedno teh interpelacij stavili so poslanci Plener, dr. Heilsberg in dr. V njej tožijo, da so se odnosi v Česki zelo pohujšali, da je bilo mnogo izgrelov proti Nemcem, katere Čehi psujejo, napadajo, tepo, katerim vlada ne daje onega osebnega varstva, ki je prvi pogoj redne države. Interpelacija je prav za prav le osorna obtožba vlade, proizvod takozvane „schärfste Tonart“ in konča z vprašanjem:

„Kako more vlada opravičevati, da je dosedaj opuščala zadostno varstvo Nemcev na Českem in kako stališče bode v bodoče zavzela nasproti že šest let razsajajočim bojem v Českeji in nasproti vedno opasnejemu položaju Nemcev v tej deželi?“

Vse bolj mirnega in dostojnega duha pa je interpelacija, ki so jo v istej zadevi stavili dr. Rieger in drugovi, rekoč:

„Javni listi prinašali so zadnji čas vesti o izgrelih in o motenji prometa, ki so se vršili v Českeji in katerih pričetek se pripisuje razvnetemu sovražstvu obeh narodnostij v tej deželi. Taki dogodki so bili v Liberci, Trutnovu, Kraljevem dvoru, Gostinem, Langenbrucku, Albrechtsdorfu, Krumlovu, Duhcih in na drugih krajih. Ker so se ti dogodki po časniki iz strankarstva brez dvombe pačili in so prišli pred občinstvo v taki obliki, ki je spodbudna vzbujati sovražstvo mej narodnostmi, in ker državni interes neobhodno zahteva, da se nepokvarjena resnica po takojšnji, nepristranski uradni preiskavi pokaže na dan, kakor tudi, da se kriva poročila popravijo in duhovi pomirijo, krivci pa brezobzirno kaznujejo, ter da kakor prometna in pridobinska pravica obeh narodnostij, tako tudi njih po zakonih in ustavi določene narodne pravice zadobe zadostno varstvo, vprašajo podpisani vlado: Kaj je vladi o teh izgrelih in o motenji prometa znanega; so li ti in jednaki slučajni že v sodnijskeji preiskavi; kako daleč je že preiskava, kakšni njeni vspehi, kakšne obsojbe? Kaj misli vlada v tej zadevi ukreniti v varstvo prometa in obeh narodnostij?“

Iz teh dveh interpelacij je vsakemu jasno, kdo ima več povoda pritoževati se, Čehi ali pa Nemci in le čudimo se, da so Nemci baš sedaj, ko je jedva utihnil pok dinamiškega atentata v Duhcih, s tako ostro, neopravičeno besedo napali vlado. A tem gospodom je le za „eclat“, pravica in resnica jim je deveta briga. To se bode pokazalo, ta vsaj upamo, iz vladnega odgovora, prav gotovo pa iz vršečih se preiskav.

Zjedinjena Bolgarska.

Bolgarsk rojak piše prijatelju našega lista:

Plovdiv 16./28. septembra.

Kakor si že čital v novinah: zjedinjenje Rumelije s kneževino je izvršena stvar in mi danes živimo pod skeptrom kneza Aleksandra Battenberga. Rano ali kasno, to se je moralo učiniti, ker širotna Rumelija je bila že na izdahnotji. Kar se tiče proklamacije za zjedinjenje obeh strani, to ti je bilo divno urejeno. V Plovdivu ni imel nihče ni pojma,

mestu, mislim Samsunu, ladija ustavila in se je izdrpal vršeči roj prodajalcev z ovočjem, zmrzlimo, cvetjem in drugimi laskavimi predmeti iz lahkih čolnov od vzad na palubo, že ni moglo to ljubeznivo dekletce, ki je vkljub boleznim očetovi cel dan tekalo po ladiji in postalo ljubljenev vsega občinstva, tožnih očij od teh rečij z vzdihom odvrčati. Jaz in oba moja nova prijatelja, pa i drugi potniki zaspali smo je v pravem pomenu besede z najboljšim iz tega cenega blaga in spolnili smo sploh radi vsako željo, ki smo je brali iz njenega očesa. Mej drugimi pritaval je na priliko na palubo tudi stavec s krošnjo; postavi jo na tla in dvigne iz krošnje na tla drobno dekletce, pohabljenno, brez rok. Položi mu na naročje niti in drobne korale in otroče, sicer jako lepo in gibčno, začne delati z nežnima nožicama, odetima po členih v resaste rdeče nogomašne, kakor rokama, nabirajoč s palci in prsti spretno in gibčno korale na vrstico. Charitina, stoječ v sredi množestevilne tolpe, ki se je zbrala okoli male umetalnice, naloži ji v naročje najlepše reči, koje smo ji bili sami baš kupili, in se ogleda po nas; na sami ta pogled sipal se je brezrokemu otroku zdatni dež drobnega srebra.

Pluli smo že četrti dan. Ostavili smo že Si-

da če biti nekaj tacega; samo tajni komitet in višji bolgarski častniki so bili, ki so delali in tako lepo izvedli to sveto idejo. Ruski častniki so se držali nevtralnno, da ne bi poslej rekla Evropa, ta stvar je zopet „rusko ulje“. Našej vojski imamo biti osobito zahvalni, ker da ni ona bila, ne znam, kaj bi počeli. Ko je narod videl, da je vsa vojska z nami, tedaj je prijel za orožje in zbral se pod znamenjem zjedinjene domovine. Redko sem videl v svojem življenji takšnega navdušenja in takšne požrtvovalnosti, kakeršno je ta pot pokazal naš narod.

Do sedaj Ti je prošlo skozi Plovdiv preko 20.000 oboroženih mladih ljudi in to z modernim orožjem, katero so nam ostavili bratje Rusi v času okupacije. Na granici imamo za sedaj preko 40.000 mož in nekaj okolu 80 topov. Vojska prihaja vsak dan iz kneževine in ko se malo odmori tukaj v mestu, odide za granico. Da li če biti boja, se ne zna še, ali za vsaki slučaj mi moramo biti pripravljeni.

Knez stanuje za sedaj tukaj in vsaki dan hodi pričakovat in spremljat vojsko za granico. Ako bode vojna, on bode vodil glavno velenje.

Jutri v jutro odidem tudi jaz za granico, in to v inženerskem oddelku. Vse sem že pripravil, čakam samo netrppljenjem, kedaj da krenemo na pot. Nemoj pozabiti, da mi kaj pišeš. Ti imaš sedaj več časa nego jaz, ki spavam samo 2 ali 3 ure v noči. Piši

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 9. oktobra.

Konferenca škofov se je zopet sešla na Dunaji. Prišlo je tja več nadškofov in knezoškofov, da se udeležijo adresne debate v gospodskeji zbornici. To priliko so porabili za konferenco. Predvečer ob 10. uri imeli so že prvo posvetovanje v knezonskoškofijski palači. Kakor se sodi, posvetujejo se o šoli in kongruji.

Nek Graški list je bil konfiskovan, ker je objavil interpelacijo Helfy-jevo v **ogerskeji** zbornici o orijentaliskih zadevah in cesarjevem pohodu v Bosno. Graška deželna sodnija je to konfiskacijo potrdila, ker je v nji našla zločinstvo razžaljenja Njega velečastva. V ogerskeji zbornici pa niti predsednik zbornice, niti Tisa sam ni videl potrebe, grajati vsebino te interpelacije.

Vnanje države.

Po poročilih iz Carigrada, bila je vest, da je sultan pripravljen imenovati princa Battenberga knezom **vzhodnjemumelijskim**, prenačljena. Tam sodijo, da so to le bolgarska domnevanja. Neko poročilo iz Plovdiva pa ve povedati, da ta vest v Rumeliji ni napravila nič kaj dobrega utisa. Narod in vlada nista zadovoljna z njo. Bolgari hočejo na vsak način, da se obe provinciji zlijeta v jedno celoto, samo s personalno unijo jim ni dosti pomagano. Da pa dosežejo popolno zjedinjenje, pripravljajo se Bolgari še vedno za vojno. Sicer pa notranje razmere v Bolgariji in Rumeliji neso tako v redu, kakor se od tam zagotavlja. Narod je sicer popolnem miren, a to še ni znamenje, da je zadovoljen. Mnogim ni prav, da je bolgarska vlada naredila ta prevrat, ne da bi bila poprej Rusijo povprašala za svet. Nekatere časopise, mej njimi Rusom prijazno „Marico“, so zatrli na povelje Karavelova, ker se neso popolnem strinjali z vlado. Pa

nope, Ineboli. Miltiades Psaros bil je še živ, a stanje njegovo se ni zboljšalo. Kakor nam je grški zdravnik pravil, udal se je pacient njegovi nadi, da uzre še jedenkrat pred smrtjo čaroviti, ponosni Bicancij. Najbrž vzdrževal je samo ta plamen nade njegov život, ki je imel baš kar ugasniti, kar doktor pred nami ni tajil.

Zato bilo je v stanji ostalih prej imenovanih osob nekoliko premene. Ljubezniva smeri konzulova k Theofani in nedolžno moje znanje s Charitino se je utožilo. Toda Pelagija bila je v sredi dveh tekmecev. Galantni Francoz, nepogodivši pri starejši sestri, počuti hkratu naklonjenost k mlajši in ji začne dvoriti, ne glede na to, da je srečni Vlah pred njim že dosegel prve mnogo obečajoče uspehe. Pelagija vedla se je k obema jednako laskavo. Ona dva ponašala sta se mej soboj z rastočo zavistjo in v večer tretjega dne bila sva jaz in Livornjan v obednici svedoka jakega spora, pri kojem se ni ščedilo od obeh stranij z razžaljivimi izrazi.

Spor končal se je s tem, da pozove Francoz Talijana k dvoboju.

Ko je Vlah častno to ponudbo zavrgel, krene ga plemenitnik hladnokrvno po licih.

(Dalje prih.)

tudi knez Aleksander in Karavelov se neki več dobro ne sporazumeta. Govori se celo, da bode poslednji odstopil.

Srbski narod ni nič prav zadovoljen z izjavo kraljevo proti skupščinarjem, da se mora ravnotežje na Balkanu, če treba, tudi z orožjem ohraniti. Ta odgovor je preveč nejasen. Narod iz tega ne ve, ali hoče Srbija začeti vojno proti Turčiji ali proti Bolgariji. Turčije se Srbi nič prav ne upajo prijeti sami brez kakage zaveznika. Vojna z Bolgari bila bi pa pri narodu skrajno nepopularna. Srbski narod misli, da bi se morali zvezati z Bolgari in vzajemna začeti boj proti Turčiji. Zadnje dni si srbski državniiki neki tudi prizadevajo sporazumeti se z Bolgari, ker bolgarska vlada odločno izjavlja, da ne goji nikakega nasprotja proti Srbom. — Proti dopisniku „Matina“ se je Garašanin izrazil, da Srbija v 48 urah začne prodirati proti Vidinu ali pa na turško ozemlje, ko bode izvedela, da so vlasti priznale zjedinenje Bolgarov. Garašanin misli, da se je tripelaljanca kompromitovala in da se bode vsled dogodkov na Balkanu kmalu pokazala nasprotja mej Rusijo in Avstrijo. — Kakor se govori, je Avstrija za to, da se Srbija povekša, Rusija in Nemčija pa temu odločno ngovarjata. Koliko je v tem resnice, seveda ne moremo vedeti.

Kakor se poroča iz Rima Berolinskemu „Tagblattu“, je **konferenca veleposlanikov** v Carigradu že sestavila in razposlala svojo izjavo na velevladi. Ta izjava neki obsoja dogodke v Plovdivu in poudarja, da je dolžnost Evrope z zločinom postopanjem zabraniti, da se od kake druge strani na ta način ne ruši Berolinski dogovor. Ta izjava odobruje prizadevanje Turške, ustanoviti status quo. Ta vest se ne strinja prav z družimi poročili, ki trdijo, da so velevladi Turčiji zmernost priporočale.

Turčija vendar misli začeti vojno, ako je verjeti poročilom iz turške prvostolnice. Zastopnikom velevladi izrekla je željo, da naj hite s posvetovanji o bolgarskih zadevah. Rekla je, da s svojimi koraki ne inara prihiteti konference, da pa ne more nikakor ravnodušno gledati, kako se oborožujejo Srbi in Grki. — 40.000 mož neki mislijo Turki v kratkem pripeljati na Lloydovih parnikih iz pristanišč ob Črnem morji in Marmora morji, 9000 vojakov ter 1000 konj pa iz Smirne v Dedeagač in Solun. Prvi kraj je konci rumelijske železnice, poslednji pa na konci železnice, ki pelje v Mitrovico. Iz tega se da sklepati, da misli Turčija sestaviti dve vojski. Jedno bode odposlala v Vzhodno Rumelijo, drugo pa proti Srbom.

Kakor je izvedel „Perzeglad“ je **ruski** general Komarov poročil iz Askabada, da so glavari rodov, kateri bivajo po stepah mej Afganistanom in Perzijo nedavno se bili zbrali v Mešhedu in se posvetovali mej seboj. Posledica tega posvetovanja so pogosti napadi na ruske karavane, katere prenašajo živež v Merv in Askabad ter razne potrebne stvari za grajenje železnice. Ker so perzijski roparji vedno predrznejši, je general ruske čete pomaknil bolj proti perzijski meji. — Ruska vlada **zmatra** razmere na Balkanu za jako resne, zategadelj se pa boče pripraviti za vse slučaje. Posebno si prizadeva hitro oborožiti rusko mornarico na Črnem morji. Nedavno smo poročali, da se vlada pogaja z nekim parobrodnim društvom, da slednje ob kakej vojni uvrsti svoje ladije v vojno mornarico. Sedaj se pa poroča, da v Sebastopolji delajo noč in dan, da hitro zgotové nekaj novih oklopnih. Delavci se meenjajo. Po noči se dela pri električni luči. Pristanišče Sebastopoljsko pa hitro utrjujejo. — „Praviteljstvenij Vjestnik“ objavlja regulativ, kateri je potrdil car, da se vsa oblastva, izimši nekatera lokalna, morajo v svojem poslovanju in dopisovanju posluževati izključno rusčine. — Ruskim mejnim oblastvom dal se je ukaz, da smejo samo one iz Prusije pregnane osebe pustiti čez mejo, katere imajo redni ruski potni list. Poleg tega se je zaukazalo, da se mora strogo stražiti pruska meja. Zategadelj se je tja na novo poslalo 5000 mož in 40 častnikov. Tako skrbno straženje meje kaže, da Rusi Nemcem nič prav ne zaupajo.

Sultan se je bil obrnil s patrijotičnim oklicem na **Albance**. V tem oklici omenjal je mej drugim sedanji kritični položaj ter jih opominjal, da naj mirujejo. Ta opomin imel je vspeh. Dežela se je pomirila in maršal Veissel paša mogel je ostaviti svoje pozicije mej Djakovo in Prizrenom ter odriniti s svojimi četami drugam.

Kakor se „Poll. Corr.“ poroča iz Londona, prizadeva se **Anglija** preprečiti razširjenje ruskega upliva na Dunavu. Združenje Vzhodne Rumelije z Bolgarijo zmatra angleška vlada za fait accompli, ki se ne da več uničiti. Angleži upajo, da bode nova država pripravno protitežje proti mogočnemu ruskemu uplivu na balkanskem poluotoku. Da bi se pa Grška in Srbija povekšali, o tem pa nečejo nič slišati v Londonu. — Lord Salisbury govoril je predvčeraj v Monmouthu o bolgarskeji krizi: Rekel je mej drugim: Politika angleške vlade je, potegovati se za ohranjenje turške države, kjer se ta more v resnici in zdrava ohraniti, in se to strinja z blagostanjem prebivalstva. Tam pa, kjer so močne narodnosti, ki se morejo same ohraniti, moramo pa poskusiti, da jih okrepčamo v interesu bodoče svobode in nezavisnosti Evrope. Sedaj on misli, da so vlasti v tem jednih mislij, da se n-miri ne smejo več dalje razširiti, ampak se morajo, kolikor se da, omejiti. Najvišji smoter angleške vlade je mir, kajti

ne ve se, kaj bi bilo, ko bise rušil mir, ali bi se potem ne žrtvovala osoda onih majhnih narodnostij zahtevam vojnih dogodkov. Trditve, da so njegova in Beaconsfieldova prizadevanja v Berolinu naredila fiasco nese osnovane. Tedanja prizadevanja angleških zastopnikov v Berolinu zaradi razdelitve Bolgarske, imela so namen, da ostanejo narodnosti v resnici nemešane in da nové državice zares reprezentujejo značaj onih narodnostij ter da se po prirodnih zakonih razvijajo. Ko se je podpisal Berolinski dogovor, imela je one bolgarske pokrajine zasedene močna in zmagovita vojska, in ko bi se bila Vzhodnja Rumelija tedaj prepustila Bolgariji, bi se ne bila tako razvila, kakor se je to moglo pričakovati iz značaja in zgodovine onih narodnostij, ampak razvoj teh bil bi zavisen od vojske, ki je bila v njih sredi. Ona vojska ni več tam in razvila se je jedna določena narodnost. Berolinski dogovor bil je tedaj dob odeen za one narodnosti. Ako bosta obe Bolgariji v bodoče razvijali moč in značaj jednega naroda, se imata zato zahvaliti skrbi Berolinskega kongresa. Vsi angleški listi odobrujejo ta govor.

Domače stvari.

— (G. J. Ciperle,) o kojem je „Slovenski Narod“ poročal, kako se je energično potegoval za čast razžaljenega Slovanstva, imenovan je mestnim učiteljem v V. mestnem okraji Dunajskem, kjer je služboval dosedaj kot ljudski učitelj.

— (G. J. Jagodic) c. kr. deželne sodnije svetnik v pokoji upisan je mej odvjetnike Kranjske s sedežem v Rudolfovem.

— (Trgovska in obrtna zbornica) ima danes popoldne ob 6. uri sejo. Na dnevnem redu so te le stvari: 1. Zapisnik zadnje seje. 2. Poročilo, zadevajoče nekatere premembe colne tarife od 25. maja 1882. 3. Poročilo o vprašanji, ali smejo trgovci z mešanim blagom klobuke prodajati. 4. Poročilo o prenatredbi postave o davku od žganjarenja. 5. Poročilo o nameščenji 5 censorjev pri podružnici avstro-ogerske banke. 6. Poročilo o prošnjah obrtnikov, da bi smeli obrti nastopiti, akoravno nemajo postavnih svedočb.

— („Večerna priloga“) je zelo razdražena zaradi naše opazke o njenem ruskem državnem zboru. Toda vse zavijanje in zvijanje ne pomaga nič. Vsakdo pozna razliko mej ustavno in absolutno državo. Vsakdo tudi vé, da je „Reichsrath“, kakeršen je na pr. v Avstriji in Nemčiji čisto kaj drugega, nego li „Reichsrath“ v Rusiji. Prvemu torej pravimo: „državni zbor“, slednjemu pa „državni svet“. Prav nepotrebna je bila torej vsa globoko zajeta učenost o članih in delokrogu ruskega državnega sveta, ki že davno nikomur tajna ni, še bolj pa „Večerne priloge“ končni dobri sveti. Gospodje v Kolodvorskih ulicah naj svoje svete za se obdrže, sicer se jim utegne zopet pripetiti, da bodo jedno in isto notico v 24 urah dvakrat porabili, kakor se je to zgodilo z do godbico v Vistabelli, ki polni prostor v 225. in 227. šte. nekolekovanega dnevnika.

— (Narodna čitalnica Ljubljanska) priredi društvno besedo v nedeljo dne 11. oktobra 1885. Vspored: 1. Mozart — Overture iz opere „Entführung aus dem Serail“. svira domači orkester. 2. Förster — „Pobratimija“, zbor z bariton-solo in četerospevom; solo poje gosp. Pucihar. 3. Haydn — Andantino grazioso iz „Quatuors celebres“, svira domači orkester. 4. Teodor Bradsky — „Pod Višehradom“, staročeska pesen s spremljevanjem glasovira; poje gosp. Pucihar, na glasoviru spremlja gosp. Přibil. 5. Sohor — „Putnica“, svira domači orkester. 6. Bendl — „Rožca moja dremlje“, četerospev, pojó gosp. Přibil, Štamcar, Valenta, Paternoster. 7. Nedvěd — „Luna sije“, zbor s tenor-solo; solo poje gosp. Razinger. 8. Ljubzen v naskoku. Vesela igra v jednem dejanji. Začetek ob 8. uri zvečer. Pristop imajo le p. n. društveniki narodne čitalnice. Odbor.

— (V Ljubljansko semenišče) v prvo leto ustopilo je letos 27 bogoslovcev, mej njimi 6 Čehov. Na Českem so semenišča prenapolnjena in abiturijenti iščejo po drugih kronovinah prostora. Tako so tudi v Gradci več Čehov v bogoslovje vsprejeli.

— (Deželni zbor hrvatski) sklenil je včeraj mej drugim, da se dr. David Starčević in Radošević vsega vkupe vsak za 90 sej izključita. Ban grof Khuen povzel je svoj zadnjič pretrgani govor. Opozicija odšla je demonstrativno. — Sicer pa nam je poročati o postopanjih proti časnikiarjem. Urednik „Pozora“, g. Božič, povedal je, da je dotično deželnozbornsko poročilo spisal njegov poročevalec Rosauer. Prijeli so slednjega in za-

prli. Urednik „Slobode“, Milošević, pa ni hotel povedati pisca dotičnega poročila. Deli so ga zategadelj tudi v zapor. Včeraj so oba izpustili, ker sta prevzela vso odgovornost za dotična članka.

— (Poljska soareja.) Poljsko društvo „Zgoda“, koje predsednik je poljski publicist vitez Smolski, priredi v soboto 10. oktobra v hotelu Victoria (Wien IV. Favoritenstr.) v čast protektoratu nj. prevzv. dr. Fr. Smolki in častnemu članu gosp. dr. Levakovskemu, drž. poslancu mesta Lvova, svečani večer z zanimljivim programom.

— (Predloge za kmetijstvo.) Poljedelsko ministerstvo naročilo je deželnim vladam, naj sestavijo zapisnike, v katerih bode primera mej cenami poljskih pridelkov in kmetijskih delavskih mezd zadnja tri leta ter mej cenami, na podlagi katerih so se osnovali računi za regulovanje zemljiškega davka. Ti zapisniki, ki se morajo ministerstvu doposlati do 1. novembra, bodo gradivo za postavne osnove, ki so v prestolnem govoru od vlade napovedane v prid kmetijstvu.

— (Dijaška kuhinja) ima, kakor čitamo v „Zgodnji Danici“ 3200 nabrušenih zdravih zob in boji se minister, da bodo imeli premalo posla, akoravno se je kakih 64 zob oddalo v Alojzijevišče. Prosi se torej, da bi blage roke skrbele za delo dijaški tovarni.

— (Peticije avstrijskih pismonoscev.) Prijavili smo že, da so pismonosci vseh avstrijskih kronovin odposlali na Dunaj deputacije, ki so pri obeh zbornicah državnega zbora prosile zboljšanja gmotnemu stanju pismonoscev. V peticijah se poudarja, da se prošnje pismonoscev ponavljajo leto od leta naprej od 1873. leta, toda brez vspeha. Državni zbor je sicer priznal pravičnost prošenj in jih priporočal vladi, a storilo se je nekaj malega le za pismonosce II. in III. razreda, za I. razred pa prav nič. Potem: Pismonosci so vsi dosluživši podčastniki, ki so najmanj po 12 let služili v vojski in bili večkrat v ognji. Namesto mirne službe pa potem kot pismonosci dobijo posel, ki jih tembolj uničuje, čim bliže so starosti. Najhuje pa je za pismonosca, uprav beraško je njegovo življenje, kadar je on izpolnil 40 službenih let in mu moči ne dopuščajo več, opravljati službe. On izgubi vso aktivitetno doklado, službeno obleko, podporo v boleznih in druge postranske dohodke, tako da se mu prejšnja pičila plače skrči še za polovico in je po štiri-desetletnem utrudljivem in odgovornostnem poslovanju gladu in siromaštvu izročen. Ker je to vse tako in ker je velikanska draginja, prosijo pismonosci, da bi se jim uredile plače takole: Pismonosci I. razreda naj dobivajo po 700 gld., II. razreda po 600 gld. in III. razreda po 500 gld., potem aktivitetno doklado, stanarino itd. Potlej prosijo pismonosci, naj se službena doba zniža na 35 let, ker istina je, da večino pismonoscev že poprej iz življenja potisne težka in mučna služba. — Gotovo je zadnji čas, da se uslišijo te prošnje in da se podpre stan pismonoscev s primernimi plačami!

— (Včerajšnji mesečni somenj) ni bil posebno dobro obiskan; prignalo se je le 607 glav živine in sicer: 185 konj, 156 volov, 228 krav in 38 telet. Goveje živine so največ kupili Lahi. Vreme, kakor navadno vsak semenj, deževno.

— (Policijske vesti.) Posestniku Franu Nagodetu, ki je na g. Druškoviča dvorišči na vozn zaspal, prerezala je neznana ženska žep pri suknji in ukrala listnico 175 gold. — Potepuh Florijan Žagar ukral je včeraj v prodajalnici g. Jakoba Čika, trgovca za obleko, hlače, a prijeli so ga takoj in izročili policiji. — Delavec Fran Jeršek, poneveril je trgovcu g. Šobru na Dunajski cesti 21 gold. in jo popihal. Policija ga zasleduje. — Vdova Alojzija Č. posodila je nekemu Rainerju 75 gld. na menico, katero je podpisala tudi slednjega soproga. V večje varstvo zastavila se je tudi Rainerjeva sobna oprava. Predvčeraj ubežal je Rainer in pokazalo se je, da nema soproge, kajti osoba, ki je kot njegova soproga menico podpisala je neka gospica Oberstein, sobna oprava pa je lastnina mizarja Widmajerja. Vdova Č. je tako ob svoje denarje.

— (Nova knjižica.) Naslov jej je: „Novomeško okrajno glavarstvo. Zemljepisnozgodovinski opis. Sodelovanjem učiteljev Novomeškega okraja spisal O. Florentin Hrovat, šolski voditelj in načelnik okrajne učiteljske knjižnice v Novem mestu. (Ponatis iz „Slovenca.“) V Ljubljani. Založba okrajne učiteljske knjižnice Novomeške. Tisk „Katoliške Tiskarne“. 1885.“ 80 str. Knjižica stoji mehko vezana 20 kr., trdo vezana

30 kr. in se dobiva v Ljubljani v „Katoliški Bukvarni“, v Rudolfovem pa pri J. Krajci in pri Tandlerji.

— (Razpisana mesta.) Za nameščenje notarskih mest v Idriji, Trzinu in eventualno drugih mest, ki bi se po premeščanju izpraznila, razpisan je natečaj. Prošnje v 4 tednih. — Razpisana je služba 4. učitelja na četverozrednici v Radovljici. Plača 400 gld. Prošnje do 25. t. m.

Najnovejše vesti.

V Berlinu vršila se je te dni končna obravna v pravdi proti slikarju Gräfu in dr. Gräfu bil je zatožen zaradi krive prisega in zlorabe Bertte Rother in Helene H. pred spolnjenim 14. letom. Obžalovali smo pri tej pravdi uprav nemško temeljitost, s katero so se vsakovrstne in nevažne malenkosti iz zasobnega življenja vlekle na dan, da je bila vsa obravna že za čitatelja mučna, kaj še za zatožence. Porotniki zanikali so vsa vprašanja in Gräf, kakor tudi vsi zatoženci bili so včeraj oproščeni.

V Londonu včeraj zjutraj velik požar. Trinajst velikih poslopij je zgorelo. Škoda znaša na dva milijona funtov sterlingov.

V Palermi včeraj 50 ljudi za kolero umrlo. Na francoskem kolera ponehala.

Giers v sredo Bismarcka drugič obiskal, včeraj zvečer odpoval v Peterburg.

Razne vesti.

* (Žrtve kolere na Španjskem.) „Gaceta de Madrid“ sestavi je račun o kolero. Od srede junija do 15. septembra je na Španjskem 247.788 ljudi za kolero zbolelo, 91.277 pa umrlo. Od tega časa pa je bolezen vedno bolj ponehala, zato je ni več poročil v časnikih.

* („Sreča je slepa“) poreko vsi posestniki Dunajskih komunalnih srečk, čitajoč v časnikih, da ima komunalno srečo Serie 776 št. 97 baron Albert Rothschild, da je torej on prvi dobitnik zadle.

Varati se skuša kupujoče občinstvo pogostem pri blagu, katero se odlikuje z dobrimi lastnostmi in veliko priljubljenostjo. Tako se nekaj časa prodajajo razne pile, katere so ravno tako zavite, kakor pristne švicarske pile lekarja R. Brandta, katere tako dobrodejno uplivajo pri slabem prebavljenju, in se skuša preslepiti občinstvo z nizko ceno in z družimi prednostmi. Zato je treba biti previdnim pri kupovanju lekarja R. Brandta švicarskih pil in paziti vedno, da je na naslovnem listu bel križ na rdečem polju in imenski počrk R. Brandta. (415)

Tuji:

8. oktobra.

Pri **Stonu**: Dr. Maschke z Dunaja. — Glück iz Prage. — Šurz iz Rudolfovega. — Stockbauer z Dunaja. — Mayer iz Planine. — Riekl z Dunaja. Pri **Mallei**: Kirchhoff z Dunaja. — Uhrer iz Trsta. Pri **avstrijskem cesarji**: Eržen iz Ljubljane.

Umrli so v Ljubljani:

5. oktobra: Marija Pravst, delavka, 74 let, Poljanska cesta št. 23, za kapom. — Rozalija Pader, delavka, 52 let, Kravja dolina št. 24, za vodenico. 6. oktobra: Jospina Udovč, delavka, 19 let, Merosodne ulice št. 1, za jetiko. — Anton Merluzzi, hišnega posestnika sin, 18 let, Krojaške ulice št. 6, za umetjem pluć. V deželnej bolnici: 5. oktobra: Jernej Pravst, gostač, 70 let, za starostjo. — Fran Turk, delavčev sin, 8 let, za vodenico v možganih.

Meteorološko poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Močina v mm.
8. okt.	7. zjutraj	731.33 mm.	12.2° C	brezv.	dež.	6.8 mm.
	2. pop.	735.52 mm.	9.4° C	z. svz.	obl.	
	9. zvečer	735.11 mm.	7.8° C	sl. vzh.	jas.	dežja.

Srednja temperatura 9.5°, za 5.1° pod normalom.

Vremensko poročilo 8. oktobra. Zračni tlak je pal na vzhodu in povišal se na zapadu. V Avstriji se ziblje med 757 mm. v Tarnopolu in 754 mm. v Bregenci. Nebo največ oblačno in v več krajih dež pri zmernih zapadnih vetrovih. Od včeraj poroča se dež iz planinskih krajev, s Češkega in Gališkega. Temperatura pada na zapadu, porasla pa na vzhodu in je blizu normalne. Ob 7. uri se poroča: na Dunaji 9.4, v Pragi 8.3, Levovu 13.2, Bregenci 6.5, Ischlu 6.6, Budimpešti 11.6, Sibiriji 10.8, Serajevu 11, Rivi 13.8, Trstu 16.2 in Obergipflu — 1.5° C. Jadransko morje je mirno. V Celovci je danes zvečer nevihta, v Trstu močno bliskanje. — Pričakovati severozapadne vetrove, premenljivo oblačno nebo in semtrja dež.

Dunajska borza

dné 9. oktobra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	81 gld. 45	kr.
Srebrna renta	82	35
Zlata renta	108	90
5% marčna renta	93	90
Akcije narodne banke	855	—
Kreditne akcije	280	80
London	125	90
Srebro	—	—
Napol.	10	01
C kr cekini	6	—
Nemške marke	61	90
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld	126
Državne srečke iz l. 1864	100 gld	169
4% avstr. zlata renta, davka prosta	108	83
Ogrska zlata renta 4%	96	90
„papirna renta 5%	89	95
5% štajerske zemljišče odvez obliq	104	—
Dunava reg srečke 5%	100 gld	115
Zemlj. obliq avstr. 4% zlati zast listi	125	—
Prior. obliq Elizabetine zapad železnice	115	50
Prior. obliq Ferdinandove sev. železnice	106	—
Kreditne srečke	100 gld	175
Rudolfove srečke	10	17

S tem izjavljam, da v soboto 3. oktobra t. l. ni bilo v kazinski kavarni nobenega turnarja.

(591)

Kazinski kavarnar.

Št. 15.900.

(590—1)

Natečaj.

Na tukajšnji c. kr. vélikej realki izpraznjeno je mesto šolskega sluga, ob enem laboranta, s katerim mestom je spojena letna plača 350 gld. in stanarina letnih 80 gld.

Služba podeli se za jedno leto provizorično, po jednoletnem marljivem in točnem poslovanju pa stalno.

Za to mesto razpisuje se natečaj do 31. dne oktobra t. l.

Prosilci naj svoje prošnje z dokazili o dosejanju poslovanja, telesnem zdravju, znanju slovenskega in nemškega jezika v besedi in pismu, uložé do zgoraj določenega dneva pri podpisnem magistratu.

Mestni magistrat v Ljubljani,

dne 30. septembra 1885.

Župana namestnik: Vončina.

Št. 13.008.

(571—3)

Razglas.

C. kr. okrajna sodnija Mariborska na levem bregu Drave naznanja, da so Jože Batsch dne 21. junija 1870, Ivana Batsch dne 17. novembra 1871, Cecilija Batsch dne 8. junija 1874, Marija Ana Batsch dne 14. maja 1878 in Roman Batsch dne 20. maja 1885 brez poslednje volje umrli in da so tukaj depozitirano premoženje zapustili.

Jedinemu postavljemu dediču Juriju Batsch, alias Pač, rojenemu 1848. leta, kateri je neznanega bivališča, se torej zaukaže, da ima v teku jednega leta od spodaj zapisanega dneva začeti svoje stanovališče tej sodnji naznaniti, sicer bi se gori navedene zapuščine z g. dr. Orosel-om v Mariboru, kot njemu postavljenim kuratorjem, razpravljale.

C. kr. okrajna sodnija v Mariboru

na l. br. Dr., 16. septembra 1885.

Uradni vodja:

R. Jesernik.

VIZITNICE

priporoča

„Narodna Tiskarna“
po nizkej ceni.

Boljši od vseh podobnih izdelkov, nájajo te pastilje nje škodljivega v sebi; najuspešnejše se rabijo zoper bolezni v organih spodnjega dela telesa, prehajalno mrzlico, bolezni na koži, v možganih in žensko boleznijo; čistijo kri in lahko odpravljajo blato. Ni ga zdravila, ki bi bilo boljše in pri tem popolnem neškodljivo zoper

telesno zapretnje,

gotovi vir vseh bolezni. Ker so posladkorjene, uživajo jih radi tudi otroci. Te pile so odlikovane s jako častnim pismom dvornega svetnika Pitha.

Jedna skatljica s 15 pilami velja 15 kr. — Zavitek, osem skatljic skupaj, 120 pil, velja samo 1 gld. a. v. (589—1)

Vaska skatljica, ki nima firme: Apotheke zum heiligen Leopold in na zadnji strani naše varstvene znamke, je ponarejena, ter svarimo, naj se ne kupuje.

Fasiti se mora dobro, da kdo ne dobi slabega, neuplunega ali celo škodljivega izdelka. Vsakdo naj izrečno zahteva Neusteinovih Elizabetinih pil, te imajo na zavitku ter navodilu za rabo poleg stoječi podpisi.

Glavna zaloga na Dunaji: Apotheke „zum heiligen Leopold“ des Ph. Neustein, Stadt, Ecke der Planken- und Spiegelgasse.

V Ljubljani se dobivajo pri gospodu lekarji Gabrijel Piccoli.

!! Noben cilindar več ne bode počil !!

Izvrstna svitloba.

Privarovanje petroleja.

C. kr. priv. streščasti in kroglasti cilindri

PATENT MARIJAN

(z varstveno znamko)

dobivajo se samo v c. kr. tovarniškej zalogi

P. KAJZEL-a,

trgovina s steklom, (556—2)

v Ljubljani, Stari trg št. 15.

Pred ponarejenimi cilindri brez varstvene znamke se svari.

Dne 12. oktobra t. l. se prično zopet v Sežani

redni mesečni sejmi za živino.

Županstvo v Sežani,

dné 5. oktobra 1885.

Župan.

Burgundsko vino.

To izborno vino sloveče francoske trte „Pinot noir“, zasajene v vinogradu deželne vinarke in sadjarske šole na Slapu pri Vipavi, katero odlični zdravnik gosp. dr. Josip Kenda v Vipavi ordinira z najboljšim uspehom na želodci bolnim, krvnorenim, diarrhoeo imečim in rekonvalescentnim bolnikom. — Prodaja jedino le

vodstvo zgoraj navedene šole.

Velika botelka — stari polič — stano 60 kr. Embalaža se računi po lastnih stroških, manj kakor 4 botelke se ne pošlje po po-ti. (583—2)

Marijinceljske kapljice za želodec,

nepresežno izvrstno zdravilo zoper vse bolezni v želodci,

in nepresežno zoper neslast do jedi, slabi želodec, smrdečo sapo, napihnjenost, kisloto podiranj, ščipanje, katar v želodci, zgago, da se ne nareja pesek in pšeno in slez, zoper zlatenico, gnjus in bljuvanje, da glava ne boli, (če izvira bolečina iz želodca), zoper krč v želodci, preobloženje želodca z jedjo ali pijačo, črve, zoper bolezni na vratu, jetrah in zoper zlato žilo.

Glavna zaloga:

Lekar C. Brady, Kremsier, Moravsko.

Jedna sklenica z navodilom, kako se rabi, stane

35 kr.

Prave ima samo: V Ljubljani: lekarna Gabriel Piccoli, na Dunajski cesti; lekarna Josip Svoboda, na Prešimovem trgu. V Novem mestu: lekarna Dom. Rizzoli; lekarna Josip Bergmann. V Postojni: Anton Leban. V Gorici: lekarna A. de Gironeoli. V Ajdovščini: lekarna Michael Guglielmo. V Celji: lekar J. Kunerschied. V Kranji: lekar Drag. Šavnik. V Kamniku: lekar Josip Močnik. V Radovljici: lekar A. Roblek. V Sežani: lekar Ph. Ritschel. V Ormožli: lekar Ivan Blažek. V Škofjeji Loki: lekar Karol Fabiani. V Reki: lekar Ant. Mizzan.

Svaritev! Ker se v zadnjem času naš izdelek posnemlje in ponareja, zato prosimo, naj se kupuje samo v zgoraj navedenih zalogah in pazi naj se osobito na ta znamenja: Prave Marijinceljske kapljice za želodec morajo imeti v sklenico vtisneno besede: Echte Marijinceljske Magentropfen — Brady & Dostal — Apotheker, sklenica mora biti zapečatena z našim originalnim pečatom, na navodilu za rabo in na zavitku, na katerem je podoba Marijinceljske matere božje, mora biti poleg te podobe utisneno sodnijsko spravljen varstveno znamenje in zavoj mora biti zapečaten z našim varstvenim znamenjem. Izdelki podobnega ali istega imena, ki nájajo teh znakov istinitosti, naj se zavrzéjo kot ponarejeni in prosimo, naj se nam taki slučaj takoj naznajo, da bodo sodnijski kaznovani izdelovalci in prodajalci. (90—35)